

Удаљеност је питање географије а не срца

Distance is a matter for geography,
not for the heart

ДАЛЕКО СМО ГЕОГРАФСКИ, АЛИ ЈЕ У НАШИМ МОЛИТВАМА СТАЛНО КОСОВО И СВАКИ КУТАК ЗЕМЉЕ СРПСКЕ, КАЖЕ ЕПИСКОП ИРИНЕЈ.

WE ARE FAR AWAY GEOGRAPHICALLY, BUT WE ALWAYS PRAY FOR KOSOVO AND EVERY CORNER OF SERBIA, SAYS BISHOP IRINEJ

By Željka Trinić
Photo courtesy of Dejan Grujović

Нема цркве без народа, а историја је показала да би тешко било и народа без цркве. Његово преосвештенство епископ Митрополије аустралијско-новозеландске господин Иринеј верује да је ова чињеница усађена дубоко у души сваког Србина, па и када ове истине нисмо сасвим свесни, ми је интуитивно осећамо. Управо у том духу Митрополија уједињује Србе на Петом континенту у једну цркву и то је за епископа и његове вернике највеће постигнуће.

• *Како се одвија духовни и верски живот Срба у Аустралији и на Новом Зеланду и у којој мери су свесни значаја очувања своје вере?*

– Митрополија аустралијско-новозеландска данас броји око 50 парохија, четири манастира и скита, уз бројне пратеће организације. Црквени живот је својом благодатном силом превазишао бивше административне границе између две претходне епархије, бивша такмаца, које су формално уједињене 2011. у оквиру наше митрополије. Највише се радујем што смо као Црква обогатили са шест нових мисионарских парохија, које су успостављене од 2006, када сам дошао у Аустралију. Данас имамо 68 свештеника и свештеномонаха, као и неколико монаха и монахиња. За нас у православљу, свештенство у својим парохијама је „жила куцавица“ једне помесне цркве. Богу сам благодаран за све оне свештенике које сам при свом доласку затекао у Аустралији и Новом Зеланду, а који су се борили да очувају своју цркву. Наши редови су се од тада знатно попунили новим и млађим кадровима. Захваљујући тим младим свештеницима, осетио сам шта значи бити духовни отац. Наше свештенство ужива у саслуживању, а верни народ редовно испуњава наше храмове. Ту су такође многи пратећи програми и пројекти – дечји летњи кампо-

The Church wouldn't exist without people and history has shown that people would have difficulty existing without the Church. His Grace Bishop Irinej of the Serbian Orthodox Metropolitanate of Australia and New Zealand believes this fact is deeply rooted in each Serbian soul and that we can feel it intuitively even when we are not fully aware. It is in this spirit that the Metropolitanate unites the Serbian people of the fifth continent in one Church, making it the biggest achievement of the Bishop and his believers.

• *How does the spiritual and religious life of Serbs in Australia and New Zealand persist and to what extent are they aware of the importance of preserving their religion?*

– The Metropolitanate of Australia and New Zealand includes 50 parishes, four monasteries and numerous related organizations. Religious life has surpassed the previous administrative boundaries between the two former dioceses, former competitors, which were formally united in 2011 under the auspices of our Metropolitanate. I'm most pleased that we, as a Church, are enriched with six new missionary parishes that have been established since 2006, when I arrived in Australia. Today we have 68 priests and priest-monks, several monks and nuns. For those of us in the Orthodox Christian community, the clergy in their parishes are the "life force" of a local church. I'm grateful to God for all the priests I met upon my arrival in Australia and New Zealand, who have fought to maintain their Church. Our ranks have been significantly bolstered by new, younger people since then. Thanks to these young priests, I know what it means to be a spiritual father. Our clergy participates in concelebrating, while our faithful nation frequents our temples. There are also additional projects and programmes - summer camps for children, youth seminars, activities of the Federation of Serbian Sisters Circle and

ви, омладински семинари, рад Савеза Кола српских сестара и много другог, што сведочи о суштинском јединству којим наша митрополија дејствује и цвета на овом Богом благословеном Петом континенту.

• *Шта је приоритет који сте поставили пред Вас и Вашу Митрополију? Чему се највише радујете, а шта треба да се поправи?*

– Највећу радост ми доноси наша омладина која је прихватила да се, под окриљем Цркве, формира Српско православно омладинско удружење, познато под енглеским акронимом SOYA. Већину ове омладине, узраста од 18 до 35 година, чине студенти и млади професионалци. Њихове активности су разноврсне, а највећи успех одржавање годишњег Српског фестивала у Сиднеју. Овај дводневни фестивал у Дарлинг Харбору, који привуче око 50.000 људи дневно, већ у другој години пружио је могућност Аустралијанцима да окусе српску храну и пиће, да уживају у српској музици, песми и фолклору, да се обогате српском културом, уметношћу, књигама и свим осталим што нудимо на верском, народном и професионалном плану. Један од наших главних задатака јесте рад са младим људима. SOYA је основана управо да бисмо у свим црквеним општинама и мисионарским парохијама могли укључити младе у велике верске, културне и хуманитарне активности. Осим рада са омладином, наш задатак је да побољшамо просветни програм. У готово свим нашим црквеним општинама и у неким мисионарским парохијама, имамо часове веронауке, српског језика, историје, фолклора, а у појединим парохијама и дечије хорове. У неким државама, зависно од локалних регулатива, можемо предавати веронауку и српски језик у јавним школама. Држава нам пружа финансијску помоћ за српске црквене школе. Један од највећих недостатака јесте наш формални наставни план и програм, нарочито за изучавање српског језика, који се мора предавати на енглеском језику, да би га деца која су овде рођена могла пратити. Наставници српских школа у Сиднејском намесништву управо састављају један такав наставни план и програм, предвиђен на нивоу целе Митрополије. Колеџ Светог Саве у Сиднеју представља систематско утемељење

many others, which show the essential unity in which our Metropolitanate operates and flourishes on this God blessed fifth continent.

• *What was your priority and that of your Metropolitanate? What are you looking forward to the most and what needs to change?*

– The Serbian youth who have accepted the formation of the Serbian Orthodox Youth Association, known by the English acronym SOYA, bring me the greatest joy. The majority of these young people are students and young professionals, aged 18 to 35. They undertake multiple activities and their biggest achievement is the annual Serbian Festival in Sydney. This two-day festival in Darling Harbour, which attracts 50,000 people every day, has provided the Australian people with an opportunity to taste Serbian food and beverages, enjoy Serbian music, songs and folk dance, and enrich their knowledge of Serbian culture, art, books and everything we have to offer in the religious, national and professional field. One of our main objectives is to work with young people. SOYA was established primarily to involve the youth in great religious, cultural and humanitarian activities in all parishes and missionary parishes. Besides working with young people, our mission is to improve education. In almost every parish, as well as some missionary parishes, we have religious studies, Serbian language classes, history and folklore classes, as well as a children's choir in several parishes. In some states, depending on local regulations, we can teach religious studies in Serbian at public schools. The state provides financial aid to Serbian church schools. One of the biggest disadvantages is the absence of a formal curriculum, especially for teaching the Serbian language, which must be taught in English so the children born here can understand. Teachers at Serbian schools in the Sydney Deanery are currently preparing such a curriculum for the entire Metropolitanate. The St. Sava College constitutes the systemic foundation of our local efforts at the institutional level, which will enable our children to engage in public life and not allow the community to merely suffer the effects of assimilation. For several years we have jointly organized the celebration of Vidovdan in the Sydney Deanery. Around 400 students take part in an extremely rich programme in the auditorium of the University of New South Wales. Among the many regular guests are also people from Australian public life. Children are a source of immeasurable joy to me and I'm most proud of them! The Serbian people here are extremely attached to their homeland and tradition precisely because the first emigration to this country took place more recently than is the case in the U.S. They take care to ensure their religious and national survival with more zeal. On the other hand, we could learn from the experiences of American Serbs, both from their truly positive examples and also some of their mistakes, instead of repeating them. It seems we haven't understood that and this is a less positive aspect of the circumstances we are in.

• *What are the major advantages of Serbs in Australia and New Zealand compared to Serbs in their homeland and what do they miss the most?*

– There is no doubt that living conditions in Australia and New

наших локалних подухвата на нивоу институције, што ће помоћи нашој деци да се укључе у јавни живот, а да заједница не трпи последице пуне асимилације. У Сиднејском намесништву већ неколико година одржавамо заједничку видовданску прославу. Око 400 ученика изводи веома богат програм у аудиторијуму Универзитета Новог Јужног Велса. Међу бројним гостима, који нам редовно долазе, налазе се и званице из аустралијског јавног живота. Мени су деца неизмерни извор радости и њима се највише поносим! Срби су овде веома везани за матицу и за своје предање управо због тога што је наша емиграција млађа него на пример у САД. Са више жара се води рачуна о верском и народном опстанку. С друге стране, могли бисмо се учити на искуству америчких Срба, како на њиховим веома позитивним примерима, тако и на неким њиховим грешкама, уместо да их понављамо. Изгледа да то нисмо схватили и то је нека мање позитивна страна наших прилика.

• *Које су највеће предности које уживају Срби у Аустралији и Новом Зеланду, у односу на нас у матици земљи, а шта им највише недостаје?*

– Несумњиво је да животне прилике у Аустралији и Новом Зеланду пружају велике предности развијене економије, стабилности и мира. Изазов представљају огромни упливи егалитаризма и секуларизма, поред којих се вера ипак развија. Најтежа је наша велика удаљеност. Сам наслов једне књиге о Аустралији, „Тиранија дистанце“, изражава значај ове удаљености. Често говорим да је то ипак, само питање просте географије, по којој смо заиста удаљени, а никако појам срца, по коме смо веома блиски. Са сигурношћу могу да кажем да Србе овде, по речима великог Шантића „све ране нашег рода боле“. Далеко смо географски, али је у нашим молитвама стално и Косово и сваки кутак земље српске. Помажемо како и колико можемо. Сакупљамо хуманитарну помоћ и дистрибуирамо је по Отаџбини, посебно по Косову и Метохији, па када узмемо у обзир трошкове живота у Аустралији и Новом Зеланду, видимо да наш народ овде не даје од свог вишка него се жртвује, одваја од својих насушних потреба, а то, верујем, доста говори...

• *Васкрс је најрадоснији хришћански празник. Шта је за Вас суштина тог празника?*

– Радост, по којој ће нас препознати да смо Његови ученици! Сустрет са Васкрслим Господом значи живети у сагласности са Јеванђељем. Ниједан човек појединачно, нити било која заједница у целини, не може постојати без утврђења у Њему који дарује животу смисао, нови путоказ, нову вертикалу и отвара нове хоризонте. Васкрсли Господ је једини одлучујући правац у овом и оном свету. Јер тајна нашег утврђења, извор наше истинске слободе, открива се само у Христу који је живео по заповестима свога Оца. То је она неограничена вера у Бога која је већа од туге, невоље и зла, чак и упркос (а за нас најчешће несхватљивом) карактеру страдања и понекад апсурдном путу којим срљамо кроз таму овог живота. Јер једино онај који љуби до краја открива у себи, у свом срцу васкрслог Христа и Његову бесконачну љубав и на тај начин открива да ни смрт не може имати коначну реч.

Zealand offer the major advantages of a developed economy, stability and peace. The major impacts of egalitarianism and secularism pose a challenge, but nevertheless religion continues to develop. The long distance is the most difficult aspect. The title of a book about Australia itself entitled "The Tyranny of Distance" stresses the importance of this aspect. I often say that it is only a simple matter of geography that truly sets us apart, but when it comes to our hearts we are extremely close. I can assure you that Serbs here, in the words of Šantić, "suffer the same wounds of our kin". We are far away geographically, but we always pray for Kosovo and every corner of Serbia. We provide as much aid as we can, as well as we can. We collect and distribute humanitarian aid throughout the homeland, especially in Kosovo, and when taking into account the living expenses in Australia and New Zealand, we can see that the Serbian people here do not donate their surplus, but rather make a sacrifice, giving away their necessities and I believe that says it all...

• *Easter is the most joyful Christian holiday. What do you consider the essence of this holiday to be?*

– Joy, by which we will be recognized as His pupils. The encounter with the Risen Lord means living in accordance with the gospel. A single individual or entire community cannot exist without faith in He who gives life meaning, new guidance, new vertical direction and opens new horizons. The Risen Lord is the only decisive path in this world and the next. This is because the secret of our faith, the source of true freedom, is revealed only in Christ who lived according to the commandments of His Father. It is unlimited faith in God which is greater than sorrow, distress and evil, despite even (which most often seems incomprehensible to us) the nature of suffering and occasionally absurd path on which we rush into the darkness of this life. But he who loves to the end finds in his heart the Risen Christ and His endless love and thereby he discovers that death doesn't have the last word.